

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Crăciun Veaceslav în numele inculpatului Stanciu Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Stanciu Ion Vasilii, născut la 20.07.1986, originar și domiciliat în s. Lăpușna, r-nul Hîncești.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 19.01. 2015 - 29.09.2015;

instanța de apel: 05.11.2015 - 09.12.2015;

instanța de recurs: 24.02.2016 - 15.06.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 29 septembrie 2015, Stanciu I. a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de gestionarea valorilor materiale pe un termen de 2 ani.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, în luna februarie 2014, data și ora exactă nefiind stabilită de către organul de urmărire penală, Stanciu I. aflându-se pe str. Maria Drăgan, 16, mun. Chișinău, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, invocînd că are nevoie de calculatorul portabil pe o perioadă de 2 zile, a primit de la Jalbă Ig. un notebook de marca/model "ASUS X54C-SX514", care costa 5 200 lei, bun pe care nu l-a restituit părții vătămate, cauzîndu-i astfel un prejudiciu material considerabil.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Crăciun V. în numele inculpatului Stanciu I., care a solicitat casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatului Stanciu I. să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă.

În motivarea apelului, avocatul a invocat următoarele argumente:

- instanța de fond nu a luat în considerație că, la judecarea cauzei penale, inculpatul Stanciu I. nu s-a prezentat deoarece este bolnav și se tratează pînă la momentul actual;

- la judecarea pricinii s-a stabilit că, Jalbă Ig., îi era dator lui Stanciu I. cu suma de 4 000 lei;

- instanța de fond nu a luat în considerație că, de către apărătorul Jereghi A. a fost solicitat de a fi declarate nule acțiunile de urmărire penală care au fost efectuate fără prelungirea termenului acestora;

- cererea de anulare a tuturor actelor de urmărire penală și neprelungirea termenului de urmărire penală nu poate fi considerată relevantă, cu aceasta procurorul a indus instanța de judecată în eroare;

- în speță au existat temeiuri în aplicarea pedepsei cu amendă sau cu aplicarea art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei, care ar fi una judicioasă, îi va acorda o șansă de integrare a inculpatului în societate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 09 decembrie 2015, apelul declarat a fost respins ca nefondat și menținută fără modificări sentința.

5. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, cercetînd în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dînd faptelor reținute în sarcina inculpatului Stanciu I. încadrarea juridică corespunzătoare, potrivit art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a respins ca fiind nefondate argumentele apărării ce țin de neprezentarea motivată a inculpatului Stanciu I. în cadrul ședințelor de judecată, or la materialele cauzei nu a fost anexate careva acte confirmative care ar atesta faptul că, inculpatul ar fi bolnav și s-ar afla la tratament.

Din aceleași considerente instanța de apel a respins și argumentul apărării precum că partea vătămată Jalbă Ig. iar fi datorat inculpatului suma de 4 000 lei, or această constatare nu are nici un suport probatoriu și vine în contradicție cu restul probelor anexate la cauză.

Cu referire la alegațiile apărării privind nedatarea ordonanței de prelungire a termenului de urmărire penală, instanța de apel a menționat că, această eroare nu cade sub incidența prevederilor art. 230 Cod de procedură penală, însă, strecurarea acesteia creează dubii rezonabile privind desfășurarea unui proces echitabil, motiv din care, instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, a redus pedeapsa aplicată inculpatului pînă la *limita minimă* prevăzută de sancțiunea art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, drept recompensă pentru încălcarea menționată.

Astfel, instanța de apel verificînd legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare și în cadrul ședințelor de judecată în instanța de fond nu s-a prezentat, fiind anunțat în căutare, concluzionînd astfel că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar în condițiile izolării lui de societate, cu

aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în vederea restabilirii echității sociale și prevenirii de săvârșirea a unei noi infracțiuni.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Crăciun V. în numele inculpatului Stanciu I., care invocând temeii de drept prevederile art. 420 - 436 Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitarea a inculpatului.

În motivarea recursului ordinar, avocatul invocă argumente similare cu cele indicate anterior în apel și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând:

- instanța de fond nu a luat în considerație că, la judecarea cauzei penale, inculpatul Stanciu I. nu s-a prezentat deoarece este bolnav și se tratează pînă la momentul actual;

- la judecarea pricinii s-a stabilit că, Jalbă Ig., îi era dator lui Stanciu I. cu suma de 4 000 lei;

- instanța de fond nu a luat în considerație că, de către apărătorul Jereghi A. a fost solicitată declararea nulă a acțiunilor de urmărire penală care au fost efectuate fără prelungirea termenului;

- în speță au existat temeiiuri în aplicare a pedepsei cu amendă sau aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal.

6.1. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, invocând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece temeiiurile invocate de recurent nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală. Astfel recurentul solicită reaprecierea probelor, care în opinia sa au fost administrate cu încălcarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Din materialele cauzei rezultă că acțiunile efectuate sunt legale în cadrul dosarului penal și nu au fost admise încălcarea anumitor prevederi ale legii procesual penale, ce ar condiționa comiterea unor erori grave de drept.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza celor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiiurilor expres prevăzute de acest articol.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde cerințelor de conținut, conform prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

Art. 430 Cod de procedură penală, stipulează cerințele, cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicînd care este eroarea comisă de

instanță. Suplimentar instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Cerințele nominalizate, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate de către recurent.

Colegiul penal, verificând motivele recursului declarat, constată că avocatul Crăciun V., în argumentarea recursului, face trimitere la o serie de evenimente care în viziunea recurentului sunt încălcări procedurale, admise de instanțe la judecarea cauzei în privința inculpatului Stanciu I., însă nu specifică concret temeiul prevăzut de legea procesuală la utilizarea acestei căi de atac, și anume, nu descrie care este eroarea de drept din cele enumerate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care s-a comis la judecarea cauzei de către instanța de apel și în ce constă esența erorii respective.

Astfel, în cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul pe care se bazează, din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) a art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Or, Colegiul penal constată că recursul ordinar declarat de avocat, nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul avocatului cu circumstanțe de drept, care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Astfel, statuînd asupra faptului că autorul recursului a invocat cu totul alte argumente care nu-și găsesc reflectare în temeiurile prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală și anume că, instanțele judecătorești nu au dat o apreciere corectă probelor administrate pe cauza respectivă, astfel fiind pronunțate hotărâri ilegale de către instanța de fond și cea de apel, iar inculpatul Stanciu I. a fost greșit condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de gestionarea valorilor materiale pe un termen de 2 ani, Colegiul conchide că acestea nu sunt erori de drept, care ar putea duce la casarea unei hotărâri judecătorești.

Mai mult ca atât, referitor la chestiunea de apreciere a probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, Colegiul menționează că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond. Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală, desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Deoarece temeiurile pentru recurs ordinar sînt expres și limitativ stipulate în lege, rezultă că motivarea recursului trebuie să se refere numai la acestea, cu indicarea expresă a temeiurilor pe care se întemeiază, astfel recurentul nu a respectat aceste cerințe obligatorii.

În speță, avocatul la întocmirea recursului nu a îndeplinit toate dispozițiile prevăzute la art. 430 Cod de procedură penală și în situația dată se impune, inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, pe motiv, că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Crăciun Veaceslav în numele inculpatului Stanciu Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Stanciu Ion Vasili*, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 iulie 2016.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti